

Berczeli

ÖNKORMÁNYZATÁNAK HIVATALOS LAPJA

NAPLÓ

X. évfolyam 1. szám 2005. január

Tiszaberceli közbiztonság

BÜNYGYI KRÓNKA 2004

Az Ibrányi Rendőrőrsön, Dr. Kató Simon r. őrnagy őrsparancsnoktól kapott tájékoztatás szerint községünkben 2004-ben 40 bűncselekmény elkövetése vált ismertté, 9-el több mint az azt megelőző évben. 5 személy elleni bűncselekmény, 10 közlekedési bűncselekmény, 4 köznyugalom elleni bűncselekmény, valamint 21 vagyon elleni bűncselekmény miatt indítottak nyomozást, folytattak büntetőeljárást. Ebből 29 esetben ismeretlen tettes ellen indult a nyomozás. Kiemelkedő tárgyi súlyú, a lakosságot felháborító, nyugtalanító bűncselekményeket szerencsére továbbra is kis számban követnek el Tiszabercelen. A nyomozó szerv személyi állományának hozzáértő, kitartó és lelkes munkájának eredményeképpen az ismeretlen tettesek 69 %-át sikerült kézre keríteniük, amely még országos viszonylatban is fegyelemre méltó eredmény.

2004-ben az alábbi bűncselekményeket követték el Tiszabercelen:

- 2004. január 16-án 22 óra körüli időben Z. P. gyomaendrődi lakos a nyitott ablakon keresztül bement egy Szabadság úti magánlakásba és onnan műszaki cikket, fűrógépeket, hegesztőtrafót és benzinmotoros szivattyúkat tulajdonított el összesen 297.500,-Ft értékben
- január 27-én 12:20 és 13:15 óra közötti időben ismeretlen tettes a Szakmunkásképző Iskola történelem tanteremből lopta el egyik tanulótitársának 16.000,-Ft értékű mobiltelefonját.
- január 27-én K. M. nagykállói lakos három nyíregyházi lakos tulajdonában lévő Tisza úti víkendházat tört fel.
- február közepén B.M. ibrányai lakos a Nyírvidéki Kisvasút Tiszabercel és Gávavencsellő közötti pályaszakaszaról tulajdonított el 3 db vasúti jelzőtáblát, továbbá hármát megrongált.
- március 2-án a Szakmunkásképzőben ismét mobiltelefon lopás történt, egy nyírtassi tanuló gondatlanságát használta ki a tettes, amikor az őrizetlenül hagyott készüléket elvitte.
- március elején egy Fő úti telekről vittek el 30 mázsa frissen fűrészelt fát 30.000,-Ft értékben.
- március 10-én 20 óra körüli időben L. K. helyi fiatalember a Vasvári úton található lakás nyitott melléképületéből lopott el 1 db pumpát, valamint 1 db kisbaltát. Ezt követően kifeszítette a nyárikönyha ajtaját és onnan is elvitt 1 db mosogatószeret és 1 csomag kávé.

A település közbiztonságáról is szó esett a Képviselőtestület január 24-ei ülésén. Képünkön Dr. Kató Simon r. őrnagy az Ibrányi Rendőrőrs parancsnoka, Hajnal András polgármester és Csák József r. alezredes a Nyíregyházi Rendőr-főkapitányság mb. vezetője.

- március 21-én a délelőtti órákban H. J. helyi lakos a vasúti síneket rögzítő síncsavarok közül 12 db-ot, valamint 4 db sinalátétet tulajdonított el, mit sem törődve azzal, hogy cselekménye a vasúti közlekedés biztonságára komoly veszélyt jelentett.
- sajnos ezidáig nem sikerült annak a betörőnek a nyomára akadni, aki március 27-én este 7 óra tájban ajtóbetörés módszerével hatolt be egy helyi vállalkozó Kossuth úti lakásába és onnan egy Nokia mobiltelefont elvitt. A lakásban kutatást is végzett (feltehetően pénz és aranyékszer után) de szerencsére ez nem járt neki eredménnyel.
- L.K.-t betöréses lopás miatt hallgattuk ki gyanúsítottként, mivel március 30-án egy idős, egyedül élő néni Vásártér úti lakásának ablakát kifeszítette és a lakásból 3.000,-Ft készpénzzel távozott.
- május 10-én J. A. helybeli lakos egy helybeli buszmegállóban várakozott a menetrend szerint induló buszra, amikor a buszvezetővel szóváltásba keveredett, majd egymást kölcsönösen ütlegetni és bántalmazni kezdték. Egy tiszaberceli férfi lakásának udvarán tartózkodott, amikor meghallotta az utca felől a kiabálást, majd kimenne, minden előzetes szóváltás nélkül a dulakodókhoz csatlakozott és J.A.-t

- egy alkalommal combon rúgta, majd pofon ütötte, aki ennek következtében 8 napon belül gyógyuló sérülést szenvedett. Mindhárom férfinak csoportos garázdaság büntette miatt kell bíróság elé állnia.
- március hónap elején, Cs. L. és H. A. buji lakosok azért mentek Tiszabercelre, hogy onnan több kerékpárt ellopjanak. Egyet a ruhásbolt elől, a másik kettőt pedig a Polgármesteri Hivatal udvarán lévő kerékpártárolóból lopták el és buji lakásukra vitték. Azért, hogy a tulajdonosok ne ismerhessék fel a bicikliket, azok alkatrészeit összecserélték és valamennyit otromba módon festékekkel összemázták. A rendőrség a kerékpárokat az eredményes nyomozás során lefoglalta, de azoknak a fentiek miatt a tulajdonosok már nem igazán tudtak örülni.
- R.Zs. és N.A. tiszaberceli személyekkel szemben garázdaság miatt indítottunk büntetőeljárást, mivel június 2-án az esti órákban erősen ittas állapotban egy Kinizsi úti lakás előtt kiabáltak, veszekedtek, a kerítést rugdosták. Ezt követően a garázda magatartásuk miatt felháborodott lakástulajdonos B.M.-né a kapuhoz ment és R.Zs-t háztartási sósavval arcon öntötte, akik ennek hatására felhagytak addigi viselkedésükkel. R.Zs. szerencséjére a sósav a szemébe nem ment, arcán és karján felületes, nyolc napon belül gyógyuló hámsé-

V. Tiszaberceli Ulti Bajnokság

Január 15-én immáron ötödik alkalommal ülték – a Híd a jövőbe Egyesület jóvoltából immáron zöld - asztalhoz az ulti szerelmesei, a Máté és Társai BT. vándorserlegéért.

Öt évvel ezelőtt, amikor a Barátok Tiszabercelért Egyesület titkáráként a Sportbarátok Napján dolgoztam, csörgött a telefonom, aminek a másik végén Máté András szólalt meg. Lehetne-e bajnokságot szervezni az ultisoknak? – kérdezte. A válasz természetesen igen volt. S bár az első alkalommal mindösszesen 4-en vágtak neki a küzdelmeknek, az idén ez a szám már 50-nel emelkedett. Kinőve a tantermet az elmúlt évi két tanteremből összenyitott helyiség is kicsinek bizonyult, így nem maradt más hátra, mint a tornaterem. A sokat megért falak illet bizonynyal még nem láttak. Összesen 16 asztalnál 54-en kezdték el a gigászi csatát. A döntőig 4-szer 90 percnél kellett átverekedni magát a versenyzőknek. Érdekesség számba ment, hogy a kiesők sem vették kalapjukat, hanem spontán baráti társaságok foglalták el az asztalokat s folyt tovább most már a tét nélküli játék.

A bennmaradók az előre elkészített sorsolás alapján foglaltak helyet az asztaloknál, hogy azután olyanokkal folytassák a küzdelmeket, akiket még nem ismerhettek. Így lett az 54-ből 32, 16, majd 4 versenyző az asztaloknál. A 4 közé jutáshoz már nem volt elég a játék szeretete. A 4-6-8 órás partikhoz szokott versenyzőknek itt bizony 90 percnél nem volt több. És itt lép be a taktika, a küzdeni tudás és a játék egyvelegéből adódó „Berceli Ulti” az a kuriózum, mely a megye határain belül nálunk volt először. S hogy mennyire is berceli ez a játék, mi sem bizonyítja jobban, minthogy a döntőbe 3 berceli is beverekedte magát, Molnár Mihály, Száraz László és Tóth Gyula személyében. Negyedikként a későbbi győztes a Bujáról hozzánk érkezett 74 (!) éves – és még így sem a legöregebb – Hankó László ülhetett le a mögé az asztal mögé amit addigra szép számú közönség vett körül. A feszültség a tetőfokára hágott. A „kibiceknek semmi sem volt drága”, s előszeretettel szól-

tak bele a játékba, mely a már 6. órája küzdő feleket bizony meg-megzavarta. De a végén mindenki elégedett volt. S ez a lényeg. Tudjuk jól, minden jó ha a vége jó.

Ez a szinte közhelynek számító „mondás” jut eszembe akkor, amikor az V. Tiszaberceli Ulti Bajnokságra gondolok. No nem állítanám, hogy kulturális-, turisztikai-, és ezekhez kapcsolódó rendezvényeink olyan régiek lennének, azonban el kell mondanunk őszintén, hogy 2004 – ben ezen eseményeink színvonala nőtt, de látogatottsága csökkent. S láss

csodát, 2005 első „hazai” eseménye máris visszahozza a kedvet, az örömet, hogy van értelme mindannak amit elterveztünk, amire készülünk.

A tiszaberceli eseményekhez hűen a szervezés magas iskoláját mutattuk be az idelátogatóknak. Ez azért is fontos volt, mert sikerült elérnünk egy alapvetően versenyzésre

szakosodott „sportban” azt, hogy a kiesők „édes szájjal” távozzanak, na nem a rendezvényről csak a versenyasztaloktól és foglalják el helyüket a barátaik társaságában.

Ehhez kellett a korrekt szervezés, a szabályok és lebonyolítás tisztasága még akkor is, ha emberi számítás szerint a késve érkezők alkothattak volna egy asztalt. Meggyőződésem, hogy helyes döntést hoztunk, hogy ezt nem tettük, így a verseny hosszú távú jövőjét alapoztuk meg, s hűek voltunk a bajnokság korábbi színvonalához is.

A nap végén különdíjat vehetett át Petró Gyula gávavencsellői lakos, aki 76 évével a torna rangidős játékosa volt, valamint a Tiszavasváriból hozzánk érkezett Gazdag Péter aki legfiatalabbként éppen ötven évvel született később.

A torna bajnoka és a vándorserleg egy évi tulajdonosa a buji Hankó László lett. A második helyen holtversenyben Tóth Gyula és Molnár Mihály végzett. Harmadik lett Száraz László.

Végezetül talán nem túlzok ha azt állítom 2005-ben a berceli ultin csak győztesek voltak.

- péjé -

Máté András fővédnök átnyújtja a győztesnek járó serleget a buji Hankó Lászlónak

Sánta Gina „jó húzása” volt az ajándékosáért, melyet szülei ajánlottak fel.

KÖSZÖNET A TÁMOGATÓKNAK

Máté András az esemény fővédnöke ezúton is kifejezi köszönetét azon támogatóknak, akik időt, erőt, pénzt nem kíméltek s ezzel hozzájárultak az V. Tiszaberceli Ulti Bajnokság sikeréhez:

Czene Mariann
Farkas Antalné vállalkozó
Fekete Béla szakmunkásképző iskola igazgatója
Hajnal András polgármester
Hajnal Béla vállalkozó
Humicskó József önkormányzati képviselő
Kolozsi László a Tiszamenti Lovasklub alapítója
Kovács József
László Antal Általános Iskola igazgató
Mészáros Lajos
Molnár Mihály vállalkozó
Németh Éva köztisztviselő
Papp János jegyző
Sánta József vállalkozó
Varga Ferenc
Híd a jövőbe Egyesület
Tiszamenti Lovasklub
Tiszabercel Község Önkormányzata

Sportbarátok Napja

(BN.) December 18-án, immáron nem először - pontosan ötödik alkalommal - de talán utoljára randevúztak a sportbarátok a Bessenyei György Általános Iskolában, hogy hat versenyszámban megméréssék magukat.

Alig 40 versenyző összesen 60 körüli nevezést adott le nem számítva ide a focistákat, akik viszont a korábbi évekhez hasonló aktivitást mutattak, és 6 csapatban közel 40-en jelezték részvételi szándékukat. A hangulat jó volt, a küzdelmek élesek és érdekesek voltak, ahogyan arról képeink is tanúskodnak. Ahogyan az Ulti Bajnokságról szóló írásomban már érezni lehetett, a folyamatos siker hozza meg az önállósodás esélyét, de sajnos egyetlen versenyszámban sem tapasztalható az az odaadás ami az ultisokra volt jellemző. Így nem marad más hátra, minthogy az eredményekről tájékoztassam a Tisztelt olvasót:

SAKK BAJNOKSÁG TISZABERCEL POLGÁRMESTERÉNEK VÁNDORSERLEGÉÉRT: 1. Barta Árpád (Buj) 2. Eperjesy Ferenc, 3. Mészáros Lajos.

MALOM BAJNOKSÁG TISZABERCEL ÖNKORMÁNYZATÁNAK VÁNDORSERLEGÉÉRT: 1. Újhelyi Pál, 2. Szabó Zoltán, 3. Ifj. Újhelyi Pál.

ASZTALITENISZ BAJNOKSÁG A HOMONNAI ÉS TÁRSA KFT. VÁNDORSERLEGÉÉRT: 1. Vass Tamás, 2. Balogh Mihály, 3. Hegedűs József (akinek mint főszervező külön tiszteletemet fejezem ki, mivel, azok után, hogy az elmúlt években háromszoros győztes lett és így Tiszabercel Örökös Bajnoka, betegségéből felépülve is eljött és nevezett a játék örömeért.)

DARTS GÖRÖMBEI VILMOSNÉ VÁNDORSERLEGÉÉRT: 1. Fazekas Máté - Hullár Dávid, 2. Hullár Hajnalka - ??? 3. Zsíros Lajos - ifj. Zsíros Lajos, 4. Hajnal Andrásné - Újhelyi Pálné.

LÁBTENISZ BAJNOKSÁG A SZABI SZÓDA VÁNDORSERLEGÉÉRT: 1. Sánta Tibor - Villás Norbert, 2. Kató Géza - ??? 3. Balogh Mihály - Oláh Gyula.

SZÁMÍTÓGÉPES PÁRBAJ GÖRÖMBEINÉ DR. BALMACZ KATALIN ÜGYVÉD VÁNDORSERLEGÉÉRT: 1. Bakosi Dénes, 2. Szántó Andor, 3. Vass Tamás
KISPÁLYÁS LABDARÚGÓ BAJNOKSÁG A KOZMA ÉS FIA BT. VÁNDORSERLEGÉÉRT: 1. Arany-Parmen BT., 2. Berceli Gólygár FC. 3.H2O.

Ezek az eredmények születtek a nap folyamán, bár tény, a most belépő számítógépes párbajra közel 20 nevezés érkezett. Nem újdonság, mondhatni a korról jár, hogy a hagyományos értelemben vett sportágainkat felülmúlja az informatika.

Köszönet a támogatásért

Az utóbbi időben iskolánknál megrendezett községi sportesemények nyertesei és helyezettei ismét nemes szándékról tettek tanúbizonyságot. A sportnapon Barta Árpád, Hegedűs József, Mészáros Lajos, az ulti-bajnokságon Molnár Mihály ajánlotta fel pénznyereményét az általános iskolának. Köszönjük a tanulóink, és nevelőtestületünk nevében a nemes gesztust, minden anyagi támogatás az oktató -nevelő munkánk sikeréhez járul hozzá.

László Antal
igazgató

10%

CIVILEK TISZABERCELEN

Ne feledkezzen meg rendelkezni adója 1%-áról 2005-ben sem!

Ne dobja a közösbe, ha Tiszabercelnek adhatja!

Az adó 1%-ának gyűjtésére jogosult tiszaberceli civil szervezetek, alapításuk időrendjében:

Önkéntes Tűzoltó Egyesület
Adószám: 18811166-1-15

Modellező Klub
Adószám: 19207463-1-15

Tiszamenti Lovasklub
Adószám: 18804146-1-15.

Tiszaberceli Nyugdíjasok
Egyesülete
Adószám: 18801590-1-15

Tiszabercelért Egyesület
Adószám: 18804627-2-15.

Ha ön önadózó, akkor rendelkező nyilatkozatát egy lezárt borítékban, a ragasztásnál aláírva, a boríték elején feltüntetve nevét, lakcímét és adóazonosító jelét helyezze el adóbevallásában. Ha munkáltatóján keresztül készített adóbevallását, akkor a fentiek szerint lezárt borítékot adja át munkáltatójának.

10%

Hullár Lászlóné

Szomorú a nyárfaerdő

Tessenek engem meghallgatni, azt írom le, ami megmaradt az én emlékezetemben gyerekkoromtól kezdve.

Gyerekkoromban sok értékes és nehéz munkában volt részem, akár a felnőttekkel egy csoportban, vagy nagy melegben, az aratásban, a babcseplésben – kézi csépléssel, aztán amikor jó Apámat elvitték katonának - a részes gép mellett dolgozott akkor - és a Édesanyám áll be a helyére, attól kezdve a összes házi munka is rám szakadt. Föztem, aztán vittem a dolgozó Édesanyámnak az ebédet, a vacsorát, a reggelit. De nem volt ám könnyű abban az időben főzni sem, a tűzre fát kellett hasgatni, a jó vizet a községi kútról hordtuk két kupával. Aztán a tehenet is meg kellett fejni.

Majd pár év múlva jött a háború, és el kellett menekülni, mindenünket itt kellett hagyni, hogy valamit megmentsünk a némi értékeink közül, ástunk egy nagy gödröt és abban rejtettük el. Emlékszem november ötödike volt, az eső szakadt, és ahogy menekültünk a cipő leszakadt a lábamról, így meztláb mentem a kavicsos úton a hideg esőben. Itt akkor megállt az élet. Majd a háborúnak is vége lett és idők multával jöttek haza azok a férfiak, akikről sokáig hírt sem hallottunk. Nagy öröm volt azon az estén, amikor az Édesapám betoppant teljesen váratlanul, éppen kacsát dugtam kukoricával, de rögtön abba is hagytam és édesanyámmal gyorsan levágtuk és még aznap este megsütöttük, hogy finomat adjunk enni a drága „vendégnek.”

Aztán jöttek a szebb napok. Egy időben még az esztováta is bent volt a lakásban, mert én szóttem is. Ez a munka téli időben folyt, én megtanultam fenni, szőni, a fonalat felvetni a vetőre és nyüstöt is kötöttem. Még gyerek fejfel mindent megtanultam.

Tartottunk fonókat is, elmentem hozzáértő asszonyokhoz és lányokhoz és meghívtam estére Őket a mi házukhoz. Én napközben ágyaztam a szöszöt – vagyis összerendeztem egy-egy guzsalyra valót – este jöttek a lányok, asszonyok felkötötték az előkészített szöszöt a guzsalyaikra és lefonták nekünk. A fonókat a munka után cukros, főtt tengerivel vendégeltük meg, sok lével, utána tánc volt, fonás közben is nótáztunk, viccelődtünk. A lányok odavonzották a fonókás házhoz a legényeket is, akik a kiszemelt lány orsóját elkapták és csak puzsi ellenében adták vissza. Volt nagy huza-vona, de olyan is volt, hogy alig vártuk, hogy a mi orsónkat kapják már el végre.

Teltek múltak az évek, felnőtünk, jöttek a számomra szép napok, jártam tánciskolába, amiről sok szép emléket őrzök. Jártak a faluban vándorszínészek, akikkel együtt játszottunk, de játszottunk mást darabokban is

sokan a faluból.

Abban az időben a faluban termeltek szőlőt is, így szüreti felvonulást is tartottunk, nagy szarvú ökör húzta a szekeret, amin vittük a szőlő koszorút, dalolva, a falu minden utcáját bejártuk, a fiatalság kísérte a felvonulást. A mostani Tisza Gyöngye étterem előtt – amit akkor úgy hívtunk, hogy a piacon – álltunk meg és ott 4-5 pár táncos, akik magyar ruhába voltak öltözve, táncoltak a „ritka árpa, ritka búza, ritka rozs” nótára. A táncosokat Pere Jánosné és Bakó Pisti tanította be, a mozi helyiségben voltak a próbák. A táncot követően a szőlő koszorút bevittük a moziterembe, ami már szintén fel volt díszítve, körbe a falra szőlőfürtök voltak aggatva, az a legény, aki a szájával egy fürtöt le tudott venni, annak a kedvese három csókért megkaphatta azt. Aztán nagy szüreti mulatság következett. A mulatságnak belépő díja is volt, ki mennyit szánt rá, mennyit tudott fizetni, az így befolyt összeget a háború alatt felrobbantott templom építésére ajánlottuk fel.

Aztán jött a karácsony, a nagy sár, a sötét utak, de mi régi szokáshoz híven mentünk kántálni a rokonokhoz, szomszédokhoz. A háziak a szép köszöntő meghallgatása után köles kásával töltött bélessel, darás töltött káposztával, gabonából érlelt borral, cukorrépa melaszából készült süteménnyel kínáltak meg. Abban az időben nem volt szaloncukor sem, kockacukrot csomagoltunk krepppapírba, de mi annak is nagyon örültünk.

Majd jött a tavasz, a szép május elseje, a lányok este az ágy mellé készítették a gyufát, mert akinek volt udvarlója, az mindenki kapott éjjeli zenét, - idők multán én is – és ha fogadta a szerenádát akkor meggyújtottunk 2-3 szál gyufát az ablakba, innen tudta a fiú, hogy a lány fogadja az udvarlását. Most is fülemben cseng a dal „ahogy én szeretlek, nem szeret úgy senki...”

Aztán férjhez mentem, voltak a páromnak barátai, akik minden húsvétkor vedérral jöttek locsolkozni, az udvaron volt egy bődönös kút, onnan merítették „kőlnvizet”, de az elől nem volt menekülés, már mikor visítotunk, a szomszédban bújtak el a lányok, asszonyok. A férjemnek nagyon jó hangja volt, már nő ember volt, de még mindig hívták a legények dalolni május éjszakákon.

Volt egy idős ember is a faluban, aki tárogatón játszott, úgy hívták Molnár Mátyas, esténként kiült a Rigópartra, a töltesre hangszerével, vagy a szőlős dombra – az a mostani Rózsa utca elején volt és játszott, először mindig azt a nótát, hogy Krasznahorka büszke vára... Az egész faluban lehetett hallani a gyönyörű tárogató hangját. A falu lakói kiültek az utcai kispadra és ott hallgatták.

A Sárgadombon lakott Czene Miklós, aki tangóharmonikán játszott, Vasárnap dél-

Ne hagyjuk elfeledni a múltat

A Tiszabercelért Egyesület kezdeményezésére sokan láttak munkához, s születtek értékesebbnél értékesebb munkák. A múltunk emlékeit felélevenítő pályamunkákat folyamatosan adjuk közre. E havi számunkban Hullár Lászlóné alkotását közöljük.

Rövidesen várható, hogy az egyesület 2005. évi felhívását is közzéteszi majd hasonló témában. Aki most úgy érezné hogy elszalasztotta ezt a lehetőséget, ne csüggedjen. Folytatása következik.

Görmbeiné dr. Balmacsz Katalin
ötletgazda

után ott gyűltek össze a fiatalok táncolni. Még Ibrányból is ájtártak, azok akik a téglagyárban dolgoztak, az egész vasárnap délutánokat átmulattuk.

Később már a Tisza-partra jártunk, a nyárfa alá, ahol most is vannak a rendezvények – hála Istennek -, és ott ki mit tudott előadtuk. Még Paszabról is ájtártak, nem számított lány vagy asszony, legény vagy nő ember, volt két szál cigány, aki húzta a nótát és nagyon jól éreztük magunkat. ■

GRATULÁLUNK

Nagy Máriának

és

Fedor Jánosnak

akik 50évvel ezelőtt,
1954. december 30-án kötöttek
házasságot.

Eladó!

Tiszabercel, Vásártér u. 55. szám alatt lévő 2 szoba, konyha, fürdőszobás lakás. Víz, gáz, telefon van.

Érdeklődni: 06-20/370-7002

Czene Sándorné Tiszabercel, Vásártér u. 51. szám alatt lévő gázfűtéses, fürdőszobás lakása, 800 öi telekkel eladó.

Érdeklődni: 06-42/ 456-587

Nyugdíjasélet

Rovatvezető: Zsíros Antalné egyesületi elnök

Karácsonyi kórus

Karácsony vigíliáján a nyugdíjasok kórusa Szabó Péter tiszteletes vezetésével karácsonyi énekeket adott elő a református imaházban. A vállalkozás nehéz volt az idő rövidsége miatt, de dicséretesre sikerült, a templomban megjelenők nagy – nagy szeretettel fogadták a gyerekek műsorával együtt.

Gyűjtés

Sokak egybehangzó kérése volt, hogy nyugdíjas egyesületünk tagjai is gyűjtést szeretnének indítani a szökőár – és földrengés által okozott katasztrófák és tragikus helyzetek enyhítésére. A gyűjtés beindult. Köszönünk minden pénzbeli adományt, amit min-

denki erejében mérhet, lehetőségei birtokában nyújtott.

Pótszilveszteri lehetőség a Krúdy Vigadóban

2005. január. 31-én (hétfő) 18.00 órától szervezzük „Csendül a nóta” címmel, vacsorával egybekötött zenés estet.

Részvételi díj: 1000.-Ft

A busz a Tisza – Gyöngye Étterem előtt indul 17 órakor.

Jókívánság

Egészségben és sikerekben gazdag boldog új évet kívánunk minden nyugdíjasnak, kedves támogatóinknak és az időseket szeretettel körülvevő családtagoknak, embereknek.

Karácsonyi hangulat

Közel hatvanan gyűltünk össze december 17-én a nyugdíjas egyesület „szeretettel-karácsonyára”. A helyszín a Bessenyei György Általános Iskola tanterme volt, ahol a vezetőség terített asztallal várta vendégeit. A friss szendvicsek mellé finom pogácsák (Imre Benjamin ajándéka) és édes aprósütemények kerültek a tányérokra. Hajnal András polgármester karácsonyi üdvözlőbeszéde után a nyugdíjas asszonyok énekkara volt a fénypont, műsorukban karácsonyi dalok és nóták is szerepeltek, melyet nagy tapssal jutalmaztunk, és köszönetet mondtunk fáradozásukért Nekik és vezetőjüknek, Petroné Minczér Erzsébetnek. A jó hangulatú beszélgetés után „Jézuska” ajándékosztás következett, majd meghívott vendégeinknek köszöntük meg az évben nyújtott segítséget. Összejövetelünk után szép élményben volt részünk, meghallgattuk az általános iskola tanulóinak karácsonyi hangversenyét. Szívesen vagyunk hallgatói e hagyományossá váló szereplésnek, hiszen a közel 1 órás műsor mindig csodálatos. Gratulálunk a felkészítő pedagógusoknak, Gencsiné Kató Irénnek és Stefánné Kiss Erzsébetnek valamint a műsort adó gyerekeknek. A kevéske édességkínálat mellé /Bíró Pálné ajándéka/ köszönetünket tolmácsoljuk.

Képeink a Tiszaberceli Nyugdíjasok Egyesületének karácsonyi ünnepségén készültek. A szeretet vendégség és a Nyugdíjas kórus meghiúsították az estét. Az általános iskolában megtartott eseményen részt vett László Antal igazgató, Száraz Lászlóné helyettes, Hajnal András polgármester és Papp János jegyző is.

Könyvtári lapozgató

Rovatvezető: Futkos Béláné könyvtáros

ÚJ KÖNYVEINK:

Janikovszki Éva: Már iskolás vagyok
Iskolások vicces könyve
Honthy Hanna
Kertész Imre: Felszámolás
Makramé
Magyar építészet 6. kötet
Gárdonyi Géza: A világgáró amerikai
E. Jelinek: A zongoratanárnő, stb.

„Anekdótakedvelő nemzet vagyunk, mi magyarok. Ős napkeleti erkölcsünk ép maradványa ez a tulajdonság, a malom alatt és a márványos teremben egyaránt.”

Ezzel a gondolattal vezeti be - A magyar anekdotakincs c. könyv szerkesztője, Tóth Béla, az egyedülálló elbeszélés gyűjteményét. Néhány név a történetek szerzői köréből: Liszt Ferenc, Mikos Kelemen, Galeotti, Jókai Mór, Széchenyi István és egy kis ízelítő, hogy kedvet kapjanak a könyvhöz : Makó és Jeruzsálem

Makó és Jeruzsálem

Mikor II. András királyunk keresztet hadat vezetett a Szent földre, a sereg megpihent Spalato dalmáciai városban. A magyarok, úgy látszik, ez ájtatos újakban sem feledkeztek meg a boroskancsóról, mert egy Makó nevű vitéz úgy megittasodott, hogy már Spalato városában azt hitte, hogy Jeruzsálemben van, és Spalatót tisztelte Jeruzsálem gyanánt. Innen ered az a szólás: messze van tőle, mint Makó Jeruzsálemtől.

Szirmai Antal: Hung. in Parab.

Az elmúlt év egyik legutolsó eseményei között szerepelt a több éve hagyományos Karácsonyi koncert, melyet a Bessenyei György Általános Iskola Alapfokú Művészet Oktatási intézmény adott. Az idén először, a koncertet a képzőművészetisek kiállítása kísérte, ahol többek között száraztésztaból készített karácsonyfadíszek kápráztatták el a nagyérdeműt. A koncertet Gencsiné Kató Irén, a kiállítást László Antalné tanárnőnek köszönhetjük, míg az irodalmi színpad bemutatóját Stefánné Kiss Erzsébet tanárnő állította össze.

A MI Naplónk

Rovatvezető:
Száraz Lászlóné ig. h.

Színházban voltunk

2005. január 13-án ismét lehetőséget kaptunk iskolánktól egy színházi előadás megtekintésére. Igazán jó volt egy szürke téli napot feloldani egy ilyen "kirándulással" Jól indult minden, de az úton egy kis technikai probléma adódott, ugyanis a busz lerobbant. Mindenki aggódott, hogy nem érünk az előadás kezdetére. Pár perc elteltével ismét mehetünk tovább. Pánik ide vagy oda beértünk időre. A fények kavalkájában megnyugodva foglaltuk el helyünket. Chioggai csetepaté volt a címe a színházi műnek. A színészek játéka elvarázsolt bennünket, irigylésre méltó tehetséget láthattunk bennük. Az előadás arról szólt, hogy egy szegény családnál mindig volt bonyodalom. Egyszer kibékültek, máskor összevesztek. Egy koldus el akarta venni Kekkát de ő másba volt szerelmes, a nővére vőlegényébe. De az idősebb lány mindenkinek elcsavarta a fejét. Meg akarta ölni a halászt, mert a pletyka szerint az ő menyasszonyával kezdett ki de ez nem így volt. A szegény ember feljelentést tett a bíróságon. A parasztcsaládnak be kellett menni a jegyzőhöz kivallatásra. A jegyző elsimította az ügyet, sőt Kekkának is segített: összehasonlította a szegény emberrel, Kekkának a nővérét a halással, aztán nagy lakodalmat csaptak, és boldogan éltek, míg meg nem haltak. Két órás volt az előadás, de úgy elrepült az idő, hogy észre sem vettük. A nézőtérben ülve más sem volt eszünkbe csak az, hogy de jó lehet színművészeknek lenni. Igazán jó érzés volt ovációval és tapsviharral meghálálni. Remélem nem ez volt ebben a tanévben az utolsó színházlátogatásunk. Már várjuk a következő alkalmat, hogy mikor mehetünk újra.

Bakosi Viktória és Csatlós Evelin
6. osztályos tanulók

Az 1.0 – 3.0 – nak jól kezdődött a 2005-ös év. Január 4-én színházba mentünk, amit nagy izgalommal vártunk. A címe: Búbos Vitéz. A vitézek meg kellett küzdenie a nagy hasú királlyal. Olyan nagy volt a hasa, hogy talicskával vitte maga előtt. Búbos vitéz úgy feldobta az uralkodó tüskés buzogányát, hogy

az fent maradt az égen. Búbos vitéz büntetésül elvitték a sötét erdőbe. Ott barátokra talált, s segítségével legyőzte a gonosz, öntelt királyt. Így a király a bátor legénynek adta a lányát és a fele királyságát. Mindenkinek nagyon tetszett az előadás, különösen a foszforeszkáló szentjánosbogarak. A buszon megbeszéltük, hogy kinek mi tetszett a legjobban. Már nagyon várom, hogy újra mehessek színházba.

Korsoveczki Gyula és Vaszi József
3. b osztályos tanulók

Vélemények a színházról

Nekem az tetszett, amikor a Búbos vitéz feldobta a szúrókat és nem esett vissza. Az ősök is nagyon mulatságosak voltak.

Balogh Á. Emese
3. b osztály

Gyönyörű volt a királylány ruhája. Az állatjelmezek nagyon ötletesek voltak. Köszönjük tanárainknak, hogy elvittek minket a színházba, nagyon nagy öröm volt számunkra.

Tarjányi Evelin
3. b osztály

Téli Rally a tornateremben

Január 8-án d.e. 10 órától rendezte a Modellező Klub az autómódellek versenyét. 13 fő mérte össze ügyességét és tudását. 8-an a játékautójukkal, 5-en verseny autómódellel küzdöttek a helyezésekért. A legfiatalabb korosztályt három 2. osztályos tanuló képviselte eredményesen.

Eredmények:

Imre Benjamin
Szendrei Béla
Vojszászki Andor
Sebők Andor
Borek János
Czene Sándor
Purgel Ferenc
Auer Albert

1/10-es versenyautók kategóriában

Fekete Gábor
Fekete József
Sánta József
Tatai István
Oláh Gábor

A nyári versenyre jó felkészülést kívánok.

Petró Béla
klubelnök

A szeszélyes - hol tavaszi hol téli - időjárás során felmerül a kérdés, hogyan próbáljuk a téli hónapokban megőrizni az egészségünket.

Tisztelt Szerkesztőség!

Örömmel fogadtam felkérésüket a kérdéssel kapcsolatban s köszönöm, hogy elmondhatom véleményemet e témáról a Berczeli Naplóban. A téli időjárás önmagában is megterheli a szervezetet s egyes betegségek is ilyenkor fordulnak elő gyakrabban. Igyekszem olyan ételeket fogyasztani, melyek sok vitamint és egyéb tápanyagot tartalmaznak és erősítik a szervezetet – friss kerti zöldség, gyümölcs híján – pl.: savanyú káposzta, hagyma. A téli hónapokban általában kevesebbet mozgunk. Egy edzett, egészséges szervezet a betegségek ellen is könnyebben veszi fel a „harcot”, ezért heti egy – két alkalommal kimegyek a pályára futni a téli hónapokban is, és sokat vagyok a szabadban. Nem engedem, hogy a szürke, egyhangú időjárás befolyásolja hangulatomat, hiszen az egészségünkre hatással van lelkiállapotunk, a pozitív, életvidám szemléletet próbálom megvalósítani és megtalálni az életben a szépet és a jót. Munkájukhoz sok sikert, erőt, egészséget és örömet kívánok.

Tisztelettel:
Hornyik Tibor tanár

Tisztelt Szerkesztő Úr!

Köszönöm, hogy megtisztelt a kérdésével. Az egészségem megőrzése a téli hónapokban is fontos. Ezért az évszaknak megfelelően öltözködöm, és odafigyelek a szervezet számára szükséges vitaminokra is. Ezért gyakran fogyasztok zöldséget – gyümölcsfélét. Nagyon szeretem a savanyú káposztát, amelynek köztudottan magas a C- vitamin tartalma. Tudom, hogy nagyon jó multivitaminokat lehet kapni, de én a természetes vitaminforrásokat részesítem előnyben.

Leskó Evelin
7. osztályos tanuló

Tisztelt Jegyző Úr!

Kérdésére, hogy hogyan próbálom a téli hónapokban megőrizni az egészségemet, az alábbiakat válaszolom.

-Foglalkozásomból eredően mivel ülő munkát végzek nagyon kevés a mozgás. Ezen hiányosságot próbálom pótolni szabad levegőn való mozgással, sétával. A nyári hónapokban, a kertben való tevékenységekkel ez a probléma megoldható.

- Mint gyakorló háziasszony odafigyelek az ételek elkészítésénél az egészséges alapanyagok használatára. Gondolok itt a zsír nélküli olajokra, zöldségfélék használatára, vitamindús gyümölcsök fogyasztására.

- Rendszeresen látogatom a gyógyfürdőket,

ezzel is próbálom fizikai állapotomat karbantartani.

- Egészségem érdekében ezeken kívül rendszeres testedzésre, tornára, valamint étkezési szokásaim változtatására lenne szükség.

Tisztelettel:
Fekete Béláné

Tisztelt Szerkesztő Úr!

Köszönöm, hogy megkeresett kérdésével, hogy hogyan igyekszem megőrizni egészségem a téli időszakban. Az első, hogy a szokásos influenza elleni védőoltást minden évben megkapom, ezáltal úgy érzem, hogy megfázás illetve influenza ellen biztosítottam magam. A hideg beálltával igyekszem úgy öltözködni, hogy lehetőleg ne fázzam meg. Még akkor is felveszem a pulóvert, ha nem érzem úgy a hideget reggelenként. Az étkezésnél téli időszakban igyekszem több zöldségfélével, téli gyümölcsöt fogyasztani így biztosítom a megfelelő vitaminokat. Legalább hetente egyszer savanyú káposztát és párolt zöldséget fogyasztok így biztosítom a vitaminokat az egészséges táplálkozáshoz. A téli időszakban is igyekszem minden nap sokat mozogni és friss levegőn lenni. Úgy érzem, hogy a leírtak alapján mindent megteszek az egészségem megvédésére.

Tisztelettel:
Foller Ádámné

Hajnal András
Polgármester Úrnak

Tiszabercel Önkormányzatának!

Kedves tiszaberceli Képviselő Barátaim.

Bessenyei szellemi örökségét ápoló-terjesztő, a filozófus-író eszméit népszerűsítő Társaim!

Az a tény, hogy a Gondviselés Kegyelmeiből immár életem utolsó negyedét is elkezdhettem, s erről megtisztelő levelek is megemlékeztek, engem is számvetésre, erőim felmérésére készítet.

Visszatekintve az eddigiekre, szeretném hinni, hogy életem teljében-szerény tehetséggel, ám a „jóra való igyekezettel” próbáltam a hozzám igen közel álló tiszaberceli szellem-óriásnak, az első európai magyar bölcsész-költőnek: Bessenyei Györgynek gazdag irodalmi, filozófiai és nem utolsó sorban erkölcsi örökségét Kortársainkkal, az ifjú nemzedékkel megismertetni, megszerettetni.

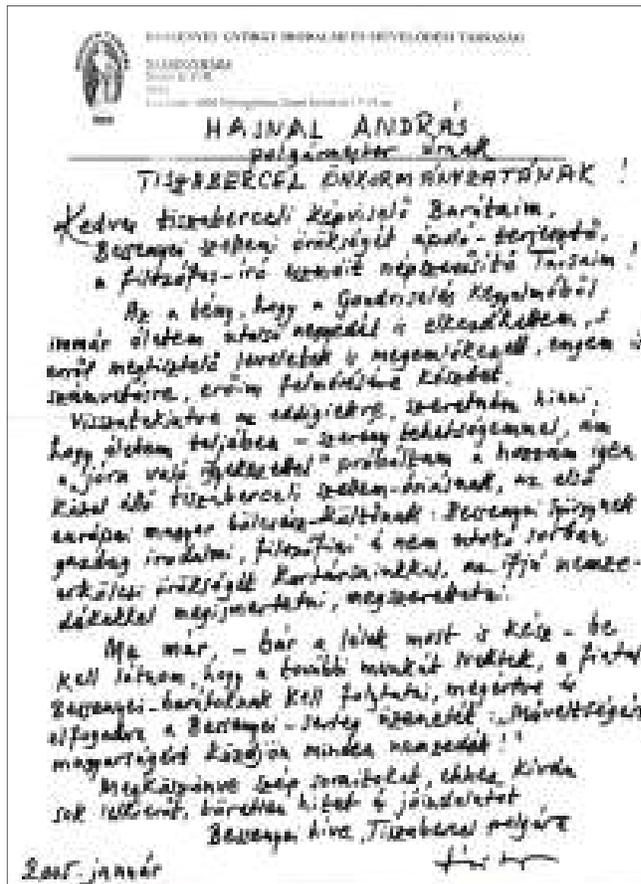
Ma már, - bár a lélek most is kész - be kell látnom, hogy a további munkát Nektek, a fiatal Bessenyei-barátoknak kell folytatni, megértve és elfogadva a Bessenyei-serleg üzenetét: „Műveltségért, magyarságért küzdjön minden nemzedék!”

Megköszönve szép sorokat, ehhez kívánok sok lelkerőt, töretlen hitet és jóindulatot

Bessenyei híve, Tiszabercel polgára

2005. január

Dr. Bánszki István

Dr. Bánszki Istvánt Tiszabercel Község Díszpolgárát 75. születésnapján, köszöntötte Önkormányzatunk, melyre válaszként levelet küldött nekünk. Kedves, meghitt sorait adjuk most közre.

A Berczeli Napló szerkesztősége ezúton kíván még számos, egészségben és erőben eltöltött évet Tanár Úrnak közöttünk.

Natkó Zoltán:

Mesemondók nyomában

Ki ne hallott volna már Benedek Elekről, a híres mesegyűjtőről és meseíróról, akinek magyar népmeséin gyermekek száza, sok fiatal generáció felnőtt. Viszont Ortutay Gyula néprajzkutató, mesegyűjtő, az államosítás alatti vallás- és közoktatásügyi miniszter neve már nem cseng olyan fényesen népünk körében, holott a múlt század első felében, községünkben néprajzi és mesegyűjtést végzett.

Ortutay Gyula végezte megyénkben az első tudományos felkészültségű népmesegyűjtést 1932 és 1938 között. Az ez irányú indíttatásáról és utazásáról később élete alkonyán így ír: „1931-ben Móra Ferenc ajánló soraival és professzoromnak Solymosy Sándornak levelével érkeztem Szegedről, valami nagyon keserves másfél napos zötyögés után Nyíregyházára, hogy néprajzi gyűjtésbe fogjak. Úgy tanácskoztuk meg professzorommal, hogy Szabolcs megye egyike az ország olyan területeinek, hol komolyan vehető folklórgyűjtés nem volt, és ő biztos volt abban, hogy sok és értékes anyagot találhatok itt.” A gyűjtésben atyai támasza Kiss Lajos volt, aki a rétköz különös ismerője lévén, e tájék érintetlen világára hívta fel az eredetileg fiatal latin-görög bölcsészhallgató figyelmét. Már a gyűjtés kezdetén megismertette vele a Rétköz „mindenesét”, a neves paszabi népművelő kántortanítót: Turi Sándort, akivel Ortutay rövidesen anyaggyűjtésbe is kezdett.

Kettőjük gyűjtésének két felfedezettje Lacza Mihály és Korpás László mesemondók. Két olyan zseniális elme, akik kitörülhetetlenül beleírták nevüket településünk történetébe. Beírták magukat a község krónikájába, igaz mindketten egyszerű írástudatlan gazdálkodó emberek voltak, de mégis dicsőség övezi nevüket, hiszen a történelem viharai között 250 év népmesekultúráját őrizték meg, -és az

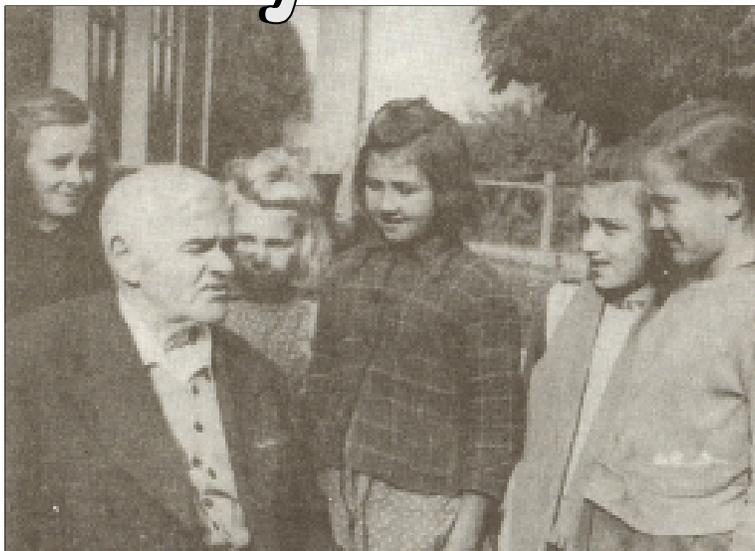
áldozatkész gyűjtők segítségével adták azt át az utódok számára.

Ez a tanulmány róluk, és értük szól, hogy végre az őket megillető helyre kerüljenek községünk szülőttei népes táborában, hiszen az a tapasztalat, hogy nevük és érdemük kezd a feledés homályába veszni, sajnos az idősök közül is már csak egyre kevesebben emlékeznek rájuk.

A népmesegyűjtés általában Turi Sándoréknál, Paszabon zajlott. Ortutayt és Turi Sándort mély barátság és szoros munkakapcsolat fűzte össze, melyet Ortutay a Nyíri és rétközi paraszttmesék című könyvének előszavában így jellemez: „Örvendetes kötelességünk megemlékezni segítőtársunkról, akinek a mesekötet fele anyaga köszönhető, aki oly szeretettel és buzgólkodással gyűjtött népmesekönyvünk számára: a paszabi tanítóról, Turi Sándorról. A Paszabról és Tiszabercelről /Rétköz/ való meséket a múlt év őszén ő jegyezte le számunkra ezernyi más elfoglaltsága, gondja közepette. Nemcsak az a jelentősége, hogy olyan gazdag „mesefát” fedezett fel, mint az öreg Korpás Lászlót, s hogy olyan értékes anyagot segített megrögzíteni, hanem talán még nagyobb érdeme fáradozásainak az, hogy fáradozott, hogy kedve volt fáradozni... Turi Sándor segítő munkáját ez teszi oly jelentőssé, példaadóvá, meghálálni nem is tudjuk eléggé.”

Egy másik tanulmányban így ír Turiról: „Paszabon meg Turi Sándor és családja lett a barátom, s így kinyílt előttem minden paszabi, sőt rétközi ajtó –Turi nemcsak tanítója, neveleje is volt a nagyszámú rétközi, bodrogközi híveinek. Tűzbe mentek volna érte... Mikor 1953-ban Lacza Mihály meséit, történeteit jegyezgettem (keserű nyár volt, el nem felejttem a szabolcsi falunak akkori arcát), akkor is hol Tiszabercelen, hol Turi Sándorék házában jegyeztem –nem csak azért, mert Turi Sándor háza nékem is otthonom volt, hanem Lacza bácsi is jó ételt kapott: azon a nyáron nagy ajándék.”

A nagy mesefának Korpás László alakjának felidézésére hívjuk hát segítségül magát a gyűjtőt, Turi Sándort, aki így jellemzi mesélőnket, egyik 1948-ban kelt, Újszászy Kálmánnak, a Sárospataki Tudományos Gyűjtemény vezetőjének írott levelében: „Korpás Laci bácsi, az öreg, írástudatlan tiszaberceli mesélő magányosan élt egy kicsi halászkuny-

Id. Turi Sándor tanítványai között

hőszerű házban. Ötöle gyűjtöttem először meséket. Akkor még nem tudtam, hogy milyen kincs az, amit ő elmondogatott nekem is, másnak is...

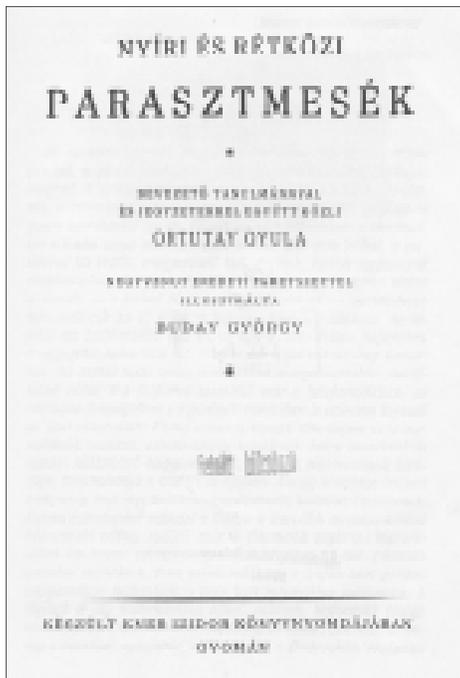
...Most is előttem van a régen meghalt Korpás Laci bácsi alakja. De sok szépség volt a lelkében! Hogy fénylett a szeme meg az arca, amikor elmondta, hogy ő elmúlt 80 éves, az apja meg 84 évet élt, a nagyapja 92 éves korában halt meg, hát ő most 250 esztendei múltra emlékezik vissza. Amit az ő nagyapja, meg az apja tudott, azt ő mind tudja.

Tanítgatta, hogy amit a világon látunk (fű, virág, ember, állat, csillag), annak mindnek van meséje is, nótája is... Egyszer azt mondták az öreg előtt, hogy azért nem tudunk élni, mert sokan vagyunk a Földön és a föld, nem bír bennünket eltartani. Így szólt az öreg: Legyenek csendesesen, mert én valamit gondoltam, és meg is akarom mondani. Ha mindnyájan olyanok volnánk, mint az Úristen parancsolata az Úr Jézus által, egy ilyen területen, mint ez az asztal előttünk, olyan termést tudna adni a föld, hogy ez a nagy világ nem tudná felélni... Sokat beszél az estézésekről, ahol a meséket folytatták mindig. Csúnyát nem mondtak soha. Az öregek mondták a mesét, a fiatalok hallgatták.”

Lacza Mihály életpályájáról már valamivel többet tudunk. 1870. Szeptember 13-án látta meg a napvilágot a szomszédos Buj községben. Az anyakönyvi bejegyzés szerint eredetileg a Laczó családnevet viselte. Édesapja kántortanító volt, akit a kis Mihály elég korán elvesztett, kezdetben özvegy édesanyja nevelgette –iskolába nem járhatott-, majd 12 évesen Nyirpazonyba került nővéréhez. Sógortól nemcsak a dohánytermelés csinját-bíját, hanem a mesemondás művészetét is eltanulta, a mesére és a nótázásra igen fogékony volt.

Bizonyára tudjuk azt, hogy a társas munkák alkalmával,

(folytatás a 9. oldalon lent)

**Rovatvezető:
Berencsi Csaba**

Községünk szülötte:

ÖZV. Humicskó Józsefné

Mindig tisztelettel tekintek azokra az emberekre, akik fel merik vállalni önmagukat, nem akarnak másnak, többnek látszani, mint amik, vagy akik valójában. Különösen példaértékű, ha ezt a nyilvánosság elé kiállva teszik, őszintén valvva a gondolataikról, érzéseikről. Ezen emberek közé tartozik riportom szereplője özv. Humicskó Józsefné, Boriska néni is.

1920. december 14-én nagyon szegény paraszti családban született első gyermekként Paszabon. Édesanyját nagyon korán, 5 éves korában elveszítette, bár későbbi mostohaanyja enyhítette valamelyest fájdalmát. Lehet talán pont ez a momentum irányította a versek, regények felé – az irodalom szabad utat adott az érzések kimutatására.

Az általános iskolai évek alatt kiteljesedett ez a szenvedély, rengeteget olvasott, s ez a kitűnő tanulmányi eredményeiben köszönt vissza. Remek fogalmazási képességére Turi tanár úr is felfigyelt, sőt egy alkalommal az iskolába látogató felügyeleti bizottságnak köszönhetően az egyik dolgozata a Nyírvidék elnevezésű megyei szaklapban is megjelent. Mind ezek a képességeik, mind pedig Turi tanár úr ajánlása egyenes utat jelentett volna a sárospataki gimnáziumba, de ezt a tervet a család anyagi helyzete megghiúsította. Első szülött gyermekként a földeken és a háztartásban volt szükség a segítségére.

Az irodalomtól azonban soha nem fordult el, a mai napig nagyon sok időt tölt el olvasással. Kedvenc olvasmányai a Jókai és Móricz regények, de Pósa Lajos versei is sokat jelentenek számára.

Miután férjhez ment, Tiszabercelre került, s két fia született. Nehéz körülmények között nevelték gyermekeiket, nagy segítséget jelentett, hogy Boriska néni ügyesen bánt a szabással-varrással. Az alkalmi varrásból mindig megvolt a családnak a „sóra-borsra” való. A varrógép mind a mai napig zakatol a kezei alatt, hiszen kitűnő egészségi állapotnak örvend. Szellemileg csodálatosan friss (pillanatok alatt feleleveníti akár az általános iskolában tanult verseket is), csak az izületek jelzik olykor a 84 évet...

Éjszakánként a mai napig is szébbnél-szebb gondolatok születnek Boriska néninél, s nem eggyel találkozhattunk ezek közül különböző rendezvényeken, ünnepélyeken. Természetesen saját előadásában, hiszen Boriska néni szótárából hiányzik a lámpaláz kifejezés. Lehet az Idősek napja, nyugdíjas találkozó, vagy lelkipásztor köszöntés, de akár koszorúzási ünnepség Ópusztaszeren, mindig van a tarso lyában egy-egy odaillő vers, vagy köszöntőbeszéd. Természetesen riportunk sem marad saját költemény nélkül – a hosszú álmatlan éjszakákon át felelevenedő rögzös és nehéz életút emlékei rímekbe szedve.

Emlékezés és gondolatok

Istenem, de rég volt, hogy megszülettem,
Rég dalolt altatót anyám fölöttem.
Hosszúnak tűnik, de oly hamar elszalad,
Jó és rossz, csokorba kötve csak emlék maradt.
Megőszülve, meggyengülve számolom a na-

Virágok közt! Mert „aki a virágot szereti ...”

pokat
Örülve a felkelő nap éltető sugarainak.
Várva várom minden este
Hogy lesz-e holnap új napom,
Vagy lezárul az élet könyve
És emlék lesz mit hagyatatok...

Engedtessek meg nekem még egy gondolat: az irodalom csodálatos eszköz, lehetőség kifejezni örömeiket, bánatunkat, érzéseinket. Tiszteljük azokat, akik képesek az önkifejezés eme példaértékű eszközét használni!

különösen a csomózókon a falusi munkások tréfálkózással, énekléssel, meséléssel ütötték el az amúgy is igen fárasztó 16-18 órás munkaidőt. Lacza Mihály az estézések alkalmával oly alaposan magába szívta ezeket a meséket, hogy többé sohasem felejtette el azokat. Nemcsak a gyermekévek alatt, hanem már felnőtt korában is sok mesét megtanult. Házasága után egy ideig Nagyhalászbán élt, majd átköltözött Tiszabercelre, ahol a do hány munkás életmódját választotta hivatásának.

Mint mesemondó nemcsak Bercelen, hanem az egész Rétközben ismerté vált, sokan a környező falvakból is ájtártak hozzá mesét hallgatni. Öregségében a látása romlásával küszködő Lacza Bácsi már kizárólag a mesemondásból élt. Egyik háztól a másikig járt, egyik csomózásból a másikig hívták, sőt előfordult olyan eset is, hogy haza sem ment, mikor mindenki elálmosodott ágyat vetettek az öregnek, aki reggel ott folytatta meséjét, ahol este abbahagyta.

Ortutay Gyula így emlékszik vissza Lacza Mihály mesemondására, a nyíregyházi Korona-szálló nagytermében:

„Itt, ebben a teremben a nyírlugosi színját szók, és a táncosok figyelnek Lacza bácsira, s figyelnek iskolások, tanárok, munkások, az egész nagyterem. Néha felmorajlanak, megszakítják a mesehallgatás áhítatos csöndjét: tetszik az egyik szólásfordulat, nevetnek a mesei kalandon, s az öreg Lacza világtalan tekintetét végigjártatja a terem, s még nagyobb kedvvel mesél. Mesélget hát mindegyre, tiszaberceli iskolai ünnepélyen az úttörőknek, más alkalmakkor is, no meg a berceli piactéren, a sarkon, nekitámasztva hátát a kerítésnek: mindig van hallgatója. Elismert mesemondó ő, nem akárki!

Az ünnepi műsor után Lacza bácsi velünk, a nyírlugosi csoporttal együtt vacsorázott. Megivott egy-két pohár bort, s örvendve hallgatta a tánc pezsgő ritmusát, a nyírlugosiak sodró táncának dobbanásait. Aztán a község egyik fiatal kedves arcú tanítója fölkarolta az öregot, s vitte magával. Gondot viselnek rá, félti, szereti a faluja”.

Lacza portréjáról e sorok írójának több helyi lakos is beszélt, akik örömmel megosztották velem emlékeiket Lacza Mihályról. Íme egy néhány visszaemlékezés:

Bartha Antalné nagy csodálattal gondol vissza „Lacza bácsira” és gyermekkori mesehallgatásaira -az estézésekre-, s mosolyogva mond el egy történetet, miszerint egyszer Ortutay vendégül látta Pesten a már szinte teljesen vak Laczát, aki hazatérése után ámulatba ejtette a falusi népet, mesélve a Pesten „látottakról”, a fényes pompáról, a szívélyes fogadtatásról s az ott tapasztalt szépségről. Férje, Bartha Antal pedig szívesen emlékszik vissza a „Királykisasszony tetűbőr bundája” című mesére, amelyet, mivel igen hosszú mese volt, az „öreg” hat héten keresztül mesélt.

Végezetül pedig még egy említésre méltó esemény: Lacza Mihály, munkájának elismerése képpen, a Magyar Kormány 1953. augusztus 20-án, országosan elsőként a Népművészet mestere címet adományozta.

Aki többet szeretne megtudni e két nagy mesélőről, vagy meséjüket szeretné magáévá tenni, az olvassa el Ortutay Gyulának a Nyíri és rétközi parasztnesék című munkáját 11. számú képl, melynek meseanyagának több mint felét Turi Sándor gyűjtötte 1934 őszén.

A Képviselőtestület házatájaról

Rovatvezető:
Papp János jegyző

Idei első ülését január 24-én tartotta a Képviselőtestületünk. Bővebben foglalkozott a község közrend, közbiztonságának helyzetével, amellyel lapunk külön írása foglalkozik. Felülvizsgálta a testület az intézményekben fizetendő térítési díjakat ezek szerint az óvodában 193.-, míg az iskolában 263.- Ft.+áfa összeget kell fizetni egy napi étkezésért. Az időkerek klubjában jövedelemtől függően 139.- 225.- Ft. Közé esik az étkezés díja. Ezt követően megalkotta a testület a közbeszerzési szabályzatot, mely a törvényben meghatározott értékhatáron felüli beszerzések, szolgáltatások, vagy építkezések során alkalmazandó. A Képviselőtestület ez évben először határozta meg a személyszállítás díját, mivel ez törvényi kötelezettsége. Ugyanakkor a megállapított 131.- Ft.+áfa díj megfizetése alól egyelőre mentességet adott. Tény ugyanakkor, hogy a 2500.- Ft-os kommunális adó csak töredékét fedezi a személyszállításnak, mivel számításaink szerint az egyszeri ürités díja 464.- Ft. Ezt egy évben 52-szer végeztetjük el. Tájékoztatót hallgatott meg a képviselőtestület a 2004. évi pályázatokról, amely során kiderült, hogy a beadott pályázataink több mint 60 %-a pozitív elbírálásban részesült, ugyanakkor ha a megpályázott és elnyert összegek arányát vesszük, sajnos ez alig éri el a 6 %-ot. Úgy tűnik, az EU-s pályázatok során növelni kell lobby-tevékenységünket. A pályázatoknál maradványra a 2005-ös lehetőségeket is számba vette a testület és a tervek szerint 7 pályázat január végéig, majd további 5-10 az év során kerül beadásra. A Képviselőtestület támogat-

TAKAROS PORTÁK

Tovább él a mozgalom, köszönhető ez Humicskó Józsefnek, aki a Tiszabercelért Egyesület elnökségi tagjaként kezdte el ezt a munkát, s ma a Híd a jövőbe Egyesület elnökeként tesz a település további csinosításáért. Önkormányzati képviselőként „lehetőségeit latba vetve” sikerült kieszközölnie, hogy 2004 legszebb és legtakarosabb portái a kitüntetéseiket a - hagyományteremtő módon - a Falugyűlésen vegyék át, ahol lapunk és a Berczel TV is rögzíti majd az eseményt. A díszes tábláskát 2004-ben kiérdemlők tehát várják a meghívót, s mi is várjuk őket az átadó ünnepségre!

FALUGYŰLÉS 2005. FEBRUÁR 21-ÉN HÉTFŐN 18.00 ÓRÁTÓL

Tiszabercel Község Önkormányzati Képviselőtestülete, az Önkormányzati tv-ben meghatározott kötelezettségének eleget téve, közmeghallgatást, vagy hagyományos nevén falugyűlést tart február 21-én az Általános Iskola napközis nagytermében, melyre minden érdeklődőt tisztelettel hív és vár. A napirendek között az elmúlt évről szóló beszámoló és az idei év tervei szerepelnek. A korábbi évek hagyományaihoz hűen valamennyi tiszaberceli család külön meghívót kap a polgármestertől a közmeghallgatásra.

ta a tanulók ingyenes iskolatej fogyasztását, így az év végéig minden nap hozzájuthatnak az iskolatejhez a gyerekek. A parlagfű kérdése egyre hangsúlyosabb hazánkban, így önkormányzatunk is megragadja az idevonatkozó pályázatokban rejlő lehetőséget és a men-

tesítéshez szükséges eszközökre, valamint a helymeghatározáshoz szükséges berendezés beszerzésére nyújtott be pályázatot. Nagy örömmünkre szolgál, hogy játszótér építési és sportöltöző felújítási pályázataink sikeresek voltak, így reményeink szerint az év folyamán az általános iskola és posta közötti közterület megszépül egy játszótér és parkoló kialakításával. Hasonlóan ezen tervekhez szeretnénk ha sportpályánk és a hozzákapcsolódó kiszolgáló helyiségek megszépülne és megújulna a XXI. század követelményei szerint, és ezt követően számos eseménynek adhatnak majd otthont. Támogatta a testület a Szabadság és Tisza utakat összekötő kisköz járdaépítését, így reményeink szerint koratavasszal szilárd burkolatot kaphat ez a járdaszakas. Az ötletet a tulajdonos vállalkozó is támogatja. A korábban megépített védőnői szolgálathoz parkírozó kialakítása mellett döntött a testület, így az épület mögött lehet majd biztonságosan parkolni. Az önkormányzati tulajdonban lévő ravatalozóba ülőalkalmatosságok vásárlása mellett döntött a testület, mert a jelenlegi állapotok már méltatlanok. Döntött a testület a Polgármesteri Hivatal számítógépeinek korszerűsítése mellett, majd arról, hogy a közmeghallgatást február 21-én hétfőn 18 órára hívja össze. A köztisztviselői törvény rendelkezéseinek megfelelően sor került a jegyző minősítésére. Támogatja a képviselőtestület egy busz bérbevételét annak érdekében, hogy az említszűrésre a településről könnyen eljussanak a lakosok. Az elmúlt évben az egészségügyi dolgozók eis-

merésben részesültek a szervezésért, mellyel nagymértékben járultak hozzá ahhoz, hogy a nők egyik legkritikusabb betegségforrását az emlőrákot a szűrés segítségével megelőzzék. A Képviselőtestület az Ibrányi Rendőrőrs munkáját 100.000.- Ft-al támogatja, melyet a rendőrautók km. igényeinek bővítéséhez használhat fel az őrs. Az elmúlt évben 4274 teljesíthető többletkilométert jelentett önkormányzatunk hasonló összegű támogatása. A képviselőtestület megtárgyalta a település rendezési tervének következő fázisát és Úrge László mérnököt bízta meg a települési főépítési feladatok ellátásával. Ezen túl megbízta a Pénzügyi és Településfejlesztési Bizottságot, a rendezési terv nyomán követésével annak érdekében, hogy minél nagyobb konszenzuson alapuljon annak elfogadása.

Hajnal András polgármester:

A LENDÜLET TOVÁBB TART

Sok mindenről állíthatjuk hogy szeszélyes, így többek között az időjárásról amely napjainkat jellemzi, csak a berceli rendezvényekről nem. Számos egyeztetés után úgy tűnik a Tiszabercelnek hírnevet hozó valamennyi esemény megrendezésre kerül az idén is.

„Hajózni kell” .

Szól az ókori bölcsesség, de ez nem jelenti azt, hogy sodródni kell az árral. Mérelegre tettünk eseményeket, és amelyik híjjával találattott az kimaradt a programból, de reményeink szerint lesznek újak, jobbak, színesebbek, olyanok, amik ismét ránk irányítják a figyelmet. Ma három olyan rendezvényünk van, amely regionális szerepet kapott és amelyeknek sikerült úgy meggyökereznünk, hogy nem csak nekünk berceleieknek, de bizonyosan a regionálisan hiányozna. A Mezőgazdasági Kiállítás és Vásár, a Pünkösdi Lovasnap és a Berczeli Halászléünnep.

A kulcs az összefogásban van

Vannak feltörekvő események lásd a szintén regionálisan egyedinek számító Ulti Bajnok-ságot, mely nem titok, nemzetközi babérokra tör. Mindehhez azonban szükséges az a példás összefogás, mely nem csak civilszervezeteinkre, de a berceleiekre jellemző volt mindez idáig. Ha megértjük és megőrizzük a berceli Tisza-part festői szépségét és a benne rejlő lehetőségeket, akkor a lendület, tovább tart majd annál is inkább, mert ígéretünk van azoktól, akik ezt a „szekeret” annak idején lendületbe hozták, hogy ők bizony tovább tolják. S hogy meddig még? Ha engem kérdeznek én azt válaszolom, amit Tengerész Frigyes választott matrózainak akik a világ végére indultak de tanácstalanok voltak, hogy mit tegyenek ha eljutnak odáig. Frigyes így válaszolt: „Mit tegyetek, ha elérték a világ végéig? Hát,... hajózatok tovább.”

rülést szenvedett. (folytatás a 11. oldalon)

- a június 7-re virradóan történt betörésben is ez idáig eredménytelen a nyomozás. Ismeretlen tettes egy Szabadság úti lakás pincéjében üzemeltetett tápboltba hatolt be az ajtót kifeszítve, és az ott talált 8.000,-Ft- készpénzt eltulajdonította.

- június 13-án J.Gy. tiszabeceli lakos a Rákóczi és Táncsics utak kereszteződésében egy helybeli kerékpárost egy esetben fejbe rúgott, aki ennek következtében felborult és 8 napon belül gyógyuló sérülést szenvedett. A gyanúsítottak közlekedés biztonsága elleni bűncselekmény büntette miatt kellett bíróság előtt felelnie.

- Június 15-én a délutáni órákban L.K. ismét betört. Ez alkalommal egy Dózsa Gy úti lakást szemlélte ki magának, annak szünyoghálóját kivágta és a lakásból egy Nokiával távozott. A gyors rendőri intézkedésnek köszönhetően nevezettnek nem volt sok ideje a loptott telefon használatára.

- ismeretlen tettes júniusban az általános iskolából is ellopott egy mobiltelefont.

- augusztusban a Tisza túloldalán lévő szivattyútelepről bontottak le alumínium lemezeket.

- augusztus 13-ra virradóra a gátörházba hatoltak be lakatlefeszítés módszerével és az

ott található szerszámokat és használati tárgyakat lopták el 30.000,-Ft értékben.

- augusztus 30-án az esti órákban ismeretlen személy telefonon zsarolt meg egy helybeli családot azzal, hogy amennyiben nem fizetnek neki 5.000,-Ft-ot megöli a családtagokat. A telefon híváslisták ellenőrzése során jutottunk el a zsarolóhoz, aki egy 13 éves gávavencsellői fiú volt. Tetterre magyarázatot adni nem tudott, életkora miatt büntetőjogi felelősségre nem volt vonható.

- Sz.F. helybeli lakos súlyos testi sértés büntetének kísérletét követte el, mivel szeptember 26-án 17 órakor vitát követően egy gumicsővel kétszer megütött egy szintén tiszabeceli férfit, aki mellkasán és karján sérült meg.

- B.M. Vásártér úti lakásában élettársát bántalmazta, előzetes szövényt követően több esetben ököllel fején ütötte, majd fejbe rúgta.

- december 4-én V. S. debreceni és H. F. nyírmihálydi lakosok furfangos módon ejtették tévedésbe az egyik presszó alkalmazottját, magukat a Tisztiorvosi szolgálat munkatársainak adták ki és azt közölték a sértettel, hogy a szórakozóhelyen 30.000,-Ft munkadíj fejében rágcslóírtást köteles elvégeztetni. A szolgáltatáshoz hamis permetszert használtak. Neve-

zettek ellen több rendőri szerv folytat eljárást hasonló bűncselekmények elkövetése miatt.

- december 15-én K. B. helybeli férfi a Marótzugban a csatorna előtti hídhoz kihelyezett sorompóról a lakatot és a láncot leverte, majd megrongálta a sorompó rúdját, 30.000,-ft kárt okozva.

- U.A. tiszabeceli lakos december 17-én az esti órákban egy helyi italboltban italozott, majd utána személygépkocsijával közlekedett, amikor a rendőrfőkapitányok igazoltatták és ittasságát észlelve vérvételre előállították.

- a 2004-es év utolsó tiszabeceli bűncselekményét ugyancsak L.K. követte el, aki egy Dózsa Gy úti lakás nyitott melléképületéből 1 db kerékpárt ellopott.

Képviselőtestületünk, a település közbiztonságáról szóló a beszámolót, 2005. január 24-ei ülésén hallgatta meg. Az ülésen jelen volt Dr. Kató Simon r. őrnagy mellett, Csák József r. alezredes a nyíregyházi Rendőr-főkapitányság mb. vezetője, Vajóczy Sándor a gávavencsellői kmb. iroda vezetője, és Sánta Mihály polgárőrparancsnok is. A képviselők kifejezték köszönetüket, a szinte folyamatos rendőri jelenlétért, a gyors és szakszerű intézkedésekért. A feladat ellátás t igen jónak ítélték, mely hozzájárul a t e l e

Mezőgazdasági hírek

Rovatvezető: Eperjesy Ferenc növényvédő szakmérnök

A berceli szarvasmarha tenyésztés múltja, jelene és ...

... jövője. Az nincs, a kor így hozta. Pedig a magyar szürke fajtát, mint kiváló hús marhát lábón hajtották őseink Nyugat-Európába, olyan keresett volt. Sokan emlékszünk még szép fejére, kecses, hosszú szarvára. Állítólag a honfoglaló magyarokkal együtt került hozzánk. Bercelen sok magyar szürke ökrfogott volt. Még én is emlékszem a mi két ökrünkre. Az ól ajtaján nagy szarvak miatt azok svengolásával tudtak csak bemeneni. Bármilyen időjárást kibírtak, a tehének borjaikat szépen felnevelték, az ökrök az igában, pedig igen erősek voltak. A szürke tehén viszont elég kevés tejet adott. A mezőgazdaságból fokozatosan kivonultak. Kiszorították először a lovak, később a gépek. Majdnem kipusztultak teljesen. Akadt néhány ember, akik megmentették és jelenleg már szép csordákat, alkotnak tudtommal nem csak a Hortobágyon. A fajta fenntartására jelenleg támogatást adnak, mint őshonos állatra. A szürke marha eltűnésével párhuzamosan kitenyésztették a magyar tarka fajtát, mely már jó tejelő lett, ráadásul kitűnő minőségű tejet adott és ad ma is. Ez kettős honosítású volt. A kis gazdaságok fogatolták is, bár ez a tejtermelés rovására ment. A legutolsó magyar tarka fogat körülbelül a Czudar András bácsié volt, aki majdnem haláláig be-be fogta a két tehenet, Paszabon pedig Rádai Áron

talán még 2-3 évvel ezelőtt is. A magyar tarkát főleg a nagyüzemekben kezdte felváltani a holstein-friz nagy tejelő fekete – fehér tarkafajta, mely nagy étvágyal is rendelkezett. Hús marhának viszont főleg a hús-csont kedvezőten arány miatt nem felel meg. A magyar tarka viszont hús termelés szempontjából is jó. Községünkben, a TSZ idejében, a nagyüzemi közösből főleg a holstein-friz, míg a háztáji gazdaságokba inkább a magyar tarka volt az uralkodó. Kissé visszamenve a TSZ előtti időkre, emlékszünk, hogy paraszt család legalább egy tehén nélkül el sem tudta képzelni az életét, hiszen ott volt a friss tápláló tej, vaj, túró, a szaporulatnak, pedig részben a húsa. Az istállótrágyáról nem is beszélve. Egy – két jó tehén nagyon besegített az akkor nagy létszámú családok ellátásában. Bercel kiváló adottságokkal rendelkezett és rendelkezik ma is a szarvasmarhatartásra. A sok legelő, főleg a sok töltés kiváló szalastakarmányt biztosított. Lehetett olyan év, hogy a tehén létszám elérte, vagy meghaladta a 300 db-ot is. Adjuk még hozzá a szaporulatot. A Tula Tiszai Papok tanyái és a Nagyszéki legelők mind a növendékek legeltetését biztosították tavasztól tél beálltáig. Ezek voltak a gulyák. A TSZ idejében a közös és háztáji tehén állomány jó esetben elérte az 500-600 db-ot is. A nagy állat létszám miatt kialakult egy spontán kereskedő réteg is a faluban. Görömbei Péter, vagy Németh Pál, de még sokan mások erről sokat tudnának beszélni. A környék irigykedett is rájuk, mert az akkori

járásai politikai vezetés egyik ülésén, napirenden szerepelt a berceli kupecok helyzete, viselt dolgaik, melyek kezdtek ütközni az akkori erkölcsökkel - szerintük. A falu népességének öregedésével fokozatosan kezdődött a háztáji szarvasmarha tenyésztés felszámolása. Megindult az 1970-es évek közepétől mind a mai napig: Ma ott tartunk, hogy 20 db szarvasmarhánál nincs több a községben. Szinte név szerint is említhető és elnézést kérek, ha valaki kimarad. Ezek: Hullár Pál, Bodnár István, Korpás Sándor, Czene István, Angyal János. Ennyi! 20 jószág. Bercelen. A TSZ felbomlásával az ott élő állomány teljes egészében eltűnt, pedig óriási támogatással nem rég épült előtte egy korszerű szabadartásos telep. Most is megvan – romokban, gazda nélkül. Ez a degradáció egy régi természetes folyamat következménye ugyan, de ma sem tesznek sokat a fellendülés érdekében. A jelenlegi támogatások jó részét a már említett őshonos állatok tartásának elősegítésére szöli. Van ugyan támogatás a férőhely bővítését illetően. Egy tehén egy éves tartásáért 80.000 Ft-ot fizet az állam. A tej átvételi ára alacsony. Átvételről persze ne is beszéljünk, mert a berceli tejcarnok az idén bezárt. A bevezetett tej kvóta rendszer nem segített a megélénkülésben. Hullár Pali elmondása szerint a rakamazi tejfeldolgozó üzem is hozzájárult néhány kellemetlen húzásának, a tenyésztés beszüntetéséhez. Úgy látom viszont, hogy ez a néhány ember kitaró. A tejet simán el tudják adni a lakosságnak. Igazi tejfelt és túrót készítenek, melynek egy részét szintén értékesítik Gondolatban, van a sajtkészítés is, de az már bonyolultabb folyamat. A leírtakkal szinte mindenki tisztába van a faluban. A berceli szarvasmarhatartás reneszánszában, ez esetben nem hiszek és az első mondattal, fejezem be, mely így szól: Jövője nincs. (Bár ne lenne igazam.)

Szilveszter Kupa 2004.

A bajnoki címét megvédő H2O. Állnak: Hajnal András polgármester, Kozma Péter, Papp Károly, Hegedűs Zoltán, Kovács János (egyben névadó szponzor), Papp János. Guggolnak: Zsíros Lajos, Mudróczki Mihály, Boross István, Leskó András

Tiszabercel Község Önkormányzata IX. alkalommal írta ki a Szilveszter Kupa Kispályás Teremlabdarúgó tornát, mely az év utolsó eseménye volt a településen. Összesen 8 csapat nevezett, bár el kell mondani erre az eseményre is jellemző volt az, ami végig kísérelte az elmúlt évet rendezvényeinken. A berceli eseményre a 8 csapatba benevezett közel 80 főből, körülbelül 20-an voltunk berceliek. Érkeztek hozzánk Debrecenből (!) Újfehértóról, Nyíregyházáról, Ibrányból, Gávavencsellőről, Paszabról és még más helyekről is focisták, csak mi berceliek voltunk kevesen.

A Tiszabercelt egy ízben már megjárt debreceniek mondhatni úde színfoltjai voltak tornánknak, s nyugodtan állíthatom, a csoport-

Hárman a meglepetést okozó Fortuna SC-ből. A döntőben a Gyurics Tibor gardirozta gárda kis híján meglepetést okozott. A „csapatfőnök” kétszer is vezetéshez juttatta együttesét, de ez is kevés volt a végső győzelemhez.

mérkőzések után 100%-os gárda a kupát joggal vihette volna el, ha balszerencsájukra a remek formában lévő - és a torna legjobbjának választott - kapusuk meg nem sérül. A sérülést követően viszont az együttes mondhatni összezuhant és a további erőfeszítéseik - gyakorlatilag kapus nélkül - a 4. helyre voltak elegendők. Aki ott volt, nagy küzdelmeket és a küzdelmeknél is nagyobb meglepetéseket láthatott. A két favorit és többszörös bajnok Arany-Parmen BT és Vendég-kör a vert mezőnyben végzett, míg a tavalyi - az idén a paszabi Kovács János és Hajnal András berceli polgármester vezérelte - bajnok H2O megvédte címét. Új színfoltja volt a tornának a fiatalokat felvonultató Újfehértó, akik a bronzérmet szerezték meg, és újoncként a Szakiskola is jó teljesítményt nyújtott, bár tény, van még mit csiszolni a csapatjátékon, hiszen az egyéni teljesítmények nem hoztak eredményt. A torna eredményei:

A csoport:

H2O - Fortuna SC 2:2;
Totál 90' - Vendég-kör 1:2;
H2O - Totál 90' 2:1;
Fortuna SC - Vendég-kör 4:2;
H2O - Vendég-kör 1:0;
Totál 90' - Fortuna SC 2:2;

B csoport:

Arany-Parmen BT - Szakiskola 5:0;
Újfehértó - Debreceni Vadkakasok 0:2;
Arany-Parmen BT - Újfehértó 0:1;
Szakiskola - Debreceni Vadkakasok 1:4;
Arany-Parmen BT - Debreceni Vadkakasok 1:2;
Újfehértó - Szakiskola 4:0;

A döntőbe jutásért:

H2O - Újfehértó 2:1;
Debreceni Vadkakasok - Fortuna SC 0:2;

A 3. helyért:

Debreceni Vadkakasok - Újfehértó 0:2

A döntőben:

H2O - Fortuna SC 4:2

A torna legjobb játékosa: Kola Róbert (Újfehértó)

A torna legjobb kapusa: Bujdosó Zoltán (Debreceni Vadkakasok)

A torna legtechnikásabb játékosa: Mudróczki Mihály (H2O)

A torna legjobb góllövői: Szilágyi Viktor (Fortuna SC.) és Hegedűs Zoltán (H2O) 4-4 találattal.

A torna Fair-Play díját a Fortuna SC. kapta. -
- *péjé* -

Egy Mercedes típusú tűzoltókocsival lett gazdagabb Önkéntes Tűzoltó Egyesületünk. Az Ibrányi Egyesülettel hosszú évek óta remek kapcsolatot ápoló tűzoltók tőlük kapták a koros, ugyanakkor mára a műszaki vizsgán kiválóra vizsgázott járművet, mely - reméljük minél kevesebbszer - a vonulásokat könnyíti majd meg.

TŰZOLTÓBÁL

A tűzoltóknál maradvá, bálozni készül az egyesület. Lapzártánkig még kapható volt mind a belépőkiből, mind a jótékonyági jegyekből. A február 5-ei eseményre számos meglepetéssel készülnek a szervezők, lesz ismét dalárda, tánc, vetélkedő és még számos meglepetés.

Berczeli NAPLÓ

Tiszabercel Község Önkormányzatának hivatalos lapja.

Főszerkesztő: Papp János jegyző
Szerkesztőség: 4474. Tiszabercel, Fő út 40.
Tel / Fax.: (42) 204-606.

E-mail: info@tizsabercel.hu.

Kéziratot és elektronikus leveleket nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

Megjelenik: havonta. **Példányszám:** 800.

Lapunkat megtalálja a
[http://: www.tiszabercel.hu](http://www.tiszabercel.hu) internetes oldalon.